

ووشترە فوارییه‌که

منتدی اقرا الثقافی
www.igra.afhamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

زنجیره ی چیرۆکه قورئانیه کان

(٢)

ووشتره خواریه که

ن / منصور علی

و / زانا کریم

بسم الله الرحمن الرحيم

ناوی زنجیره: زنجیره‌ی چیرۆکه قورنانه‌کان

ناوی پەرتووک: ووشتره‌ خاوییه‌که

نوسینی: منصور علی

وەرگیڕانی: زانا کریم

تیراژ: ۱۰۰۰ دانە

تایپ و دیزاین: کۆمپووتەری یاد

ژمارە‌ی سپاردن: ژمارە‌ی (۱۳۸۰)ی سالی (۲۰۰۹)

له‌ بڵاوكراوه‌كانى كتيبخانه‌ی (مه‌حوی)

هه‌ولێر/بازاری رۆشنییری

مافی چاپ پارێزراوه‌ بۆ وەرگیڕ

بسم الله الرحمن الرحيم

ده ستلیک

زۆرینهی کات که خوی گه وړه پیغمبه رانی ناردووه یارمه تی
داون به شتی سه یرو سه موره که پیان دوتریټ (موعجیزه)، نه و
موعجیزانه بو پیغمبه ران بوونه ته مایه ی راستگو یان و گه وړه یی و
فراوانی ده سه لاتی په وړه ردگار.

ووشتره که ی پیغمبه ر سالتیش سلاوی خوی له سه ربی
یه کیکه له و موعجیزه سه یرو سه رسورپه ینه رانه که خوی
په وړه ردگار به هوپه وه راستگوی نه و پیغمبه رهی ئاشکرا کرد، نه مه
له کاتیکدا که قهوم و گه له که ی نه و پیغمبه ر ده لسه زه یان به
ناته و اوو دروژن ده دایه قه له م.

له م په رتوکه دا گه شتی که ده که ین به ناو باسه کانی نه و
ووشتره دا، وه هه ول دده ین زیاتر ئاشنا بین به گه وړه یی و
به هیزی ده سه لاتی په وړه ردگار، وه هه ول دده ین بزانی گه له که ی
پیغمبه ر سالت ناویان چی بوو؟ وه له کوی ده ژیان؟ وه چیان
به سه رهات؟

بانگه‌واز ... رښمونی

له ناوچه‌یه‌کی عه‌ره‌بیدا که ناو ده‌برا به (حیجر) له‌نیوانی
حیجاز و ته‌بوکدا گه‌لیک له‌ناویدا ده‌ژبان که پښان ده‌ووترا: گه‌لی
سه‌موود. ئەم گه‌لته کۆمه‌لانیکی زوړ به‌هیزو به‌توانابوون له
جه‌سته‌و له‌هیزدا و بۆ خو‌یان خه‌ریکی ژبان بوون، به‌لام ژبانیکي پر
له‌خورافات و بې با‌وه‌ری، وه‌ئوه‌نده به‌هیزو خاوه‌ن توانابوون که
شاخه‌کانیان کون ده‌کردو ژبانیان تی‌دا ده‌برده‌سهر، وه‌له‌باتی
ئوه‌ی له‌سهر ئەو هه‌موو نیعمه‌تانه‌ی که خوا پی‌ی دابوون سوپاسی
خوا‌ی له‌سهریکه‌ن و هیزه‌کانیان له‌شتی دروستدا سهرف بکه‌ن
خو‌یان خه‌ریک ده‌کرد به‌کاری نار‌ه‌واو پو‌خله‌واته‌وه، وه‌هه‌مووکات
خو‌یان خه‌ریک ده‌کرد به‌دروستکردنی بت و په‌یکه‌ره‌وه‌و سوجده‌و
کر‌نوشیان بۆ ده‌بردن، وه‌له‌گه‌ل ئەمانه‌شدا هه‌مووکات خه‌ریکی
بلا‌وکردنه‌وه‌ی فه‌سادو گه‌نده‌لی بوون له‌سهر زه‌ویدا و خه‌لکیان
هاندەدا بۆ کاری خراب و نار‌ه‌واو بې سوود، هه‌موو لایه‌کیشمان
ئهو ر‌استی یه‌ ده‌زانین که په‌روه‌ردگار هیچ گه‌ل و هو‌زیک سزا
نادات تاوه‌کو ئاگادارکه‌ره‌وه‌یه‌کیان بۆ نه‌نیر‌یت، ئەوه‌بوو خوا‌ی
گه‌وره‌ش هه‌ر له‌ناوخو‌یاند که‌سیکی هه‌لب‌ژاردو کردی به‌پ‌یغه‌مبه‌ر،
ئهم که‌سه پ‌یشت له‌ناو خه‌لکه‌که‌دا به‌که‌سیکی ر‌استگو‌و ده‌ستپاک
و له‌خواترس ناوی ده‌برا، ئەو که‌سه‌ش ناوی اس‌الحي کوری

عوبه‌یدا) بوو سلاوی خوی لی بی، هر له‌گه‌ل، یه‌که‌م رژی بوونی
 به پیغه‌مبه‌ر ده‌ستی کرد به ئاموژ‌گاری‌کردنی خه‌لکی ئه‌و ناوچه‌یه‌و
 پیی ده‌فرموون: ئه‌ی خه‌لکینه ته‌نها خوا بیه‌رستن و به‌ندایه‌تی و
 کر‌نوش ته‌نها بو ئه‌و به‌ن و نه‌که‌ن که‌سیکی تر بیجکه له خوا به
 په‌روه‌رد‌گاری خو‌تانی بزائن، وه‌کو په‌روه‌رد‌گارمان ده‌فرمویت
 ﴿وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا ۖ قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۚ﴾ (الاعراف ۱۷۳)

واته: بو‌سه‌ر قه‌ومی (ثمود) یش اصالح‌ای براینمان نارد
 ئه‌ویش پیی وت‌ن: ئه‌ی گه‌له‌که‌م خوا بیه‌رستن چونکه جگه له‌و
 خوایه‌کی تر تان نیه.

وه هه‌موو کاتیک بیری ده‌خسته‌وه که ئیوه نیعه‌تیکی زوری
 خواتان به‌سه‌ره‌وه‌یه‌و پیو‌سته له‌به‌رامبه‌ردا سوپاسی بکه‌ن و
 له‌به‌رامبه‌ریشدا به ته‌نهایی بیه‌رستن، پیی ده‌فرموون ﴿هُوَ
 أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ ۚ
 إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ﴾ (هود ۶۱)

واته: ئه‌ی گه‌له‌که‌م ته‌نها خوایه‌ی به‌رپای کردون له زه‌ویداو
 داوای لی‌کردوون که ئاوه‌دانی بکه‌نه‌وه، جاکه وابوو داوای

لیخۆشبوونی لی بکهن پاشان بگهړینه وه بولای و فه رمانه کانی به جی
بهینن، چونکه بهراستی پهروه ردگاری من زور نریکه و نزا وه رگره
له و که سانه ی لی ده پاره ښه وه داوای لیخۆشبوونی لیده که ن.

که خه لکه که هم قسانه یان لی بیست که و تنه گالته پیگردن
پی و تومه تی زور نابه جی و ناما قولیان بو هله ده به ست و به
گومراو سه رلیشیواو و خه له فاو ناویان ده بردو بانگیان ده کرد، وه
زور به لوت به رزیه وه به و پیغه مبه ره ئازیزه یان ده وت ﴿قَالُوا
يَصْلَحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَنَّا أَنْ نَعْبُدَ مَا
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ﴾ هود (۶۲)

واته: ئه ی صالح بهراستی پیس هم باسانه ت تو له ناو ئیمه دا
شوینی هیوامان بوویت، ئایا بهرگری ته وه مان لیده که یت که شوین
شنیک نه که وین که باوو باپیرانمان شوینی که و توون و
په رستویان؟! ئیمه بهراستی له گومان داین له وه ی که تو بانگی ئیمه
ده که ی بولای و به دینین لی!.

هم پیغه مبه ره دلسوزه گوپی نه ده دایه قسه ناخوشه کانیان و
به رده وام بوو له سهر بانگه وازو رینمویی کردنیان بو شارپکه ی
ئیسلام و، به جوانترین شیوازو به جوانترین ووته بانگی ده کردن و
ناموژگاری ده کردن، وه هه موو کاتیکیش پی راده گه یانندن که من

لهلایهن خواوه رهوانه کراوم و پیغه مبهری خوام، وه ک
 پهروه ردگارمان بۆمان باس ده کات و ده فره مویت: ﴿إِنِّي لَكُمْ
 رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ ﴿٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٦٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرْتُ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ أَتَتْرَكُونَ فِي مَا
 هُنَّآءَ آمِنِينَ ﴿٦٥﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٦٦﴾ وَزُرُوعٍ وَخَلِّ
 طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿٦٧﴾ وَتَنَجِّتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرَهِينَ
 ﴿٦٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٦٩﴾ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٧٠﴾
 الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ الشعراء (١٤٣-١٥٢)

واته: به راستی دنیایان که من فرستاده یه کی ئەمین و دلسۆزم
 بۆتان. که وابوو له خوا بترسن و فره مان به رداری من بکهن من داوای
 هیچ جوړه پاداشتیکتان لى ناکه م له سه ری، من ته نها پاداشتی خو م
 له پهروه ردگاری جیهانه کان ده خوازم.

نایا واده زانن هه روا ئالیه دا به خوشی و ئاسوده یی
 ده هیلرینه وه (ژیانتان کوتایی نایه ت)؟ له ناو باخ و باخات و کانیای
 سازگارد؟ له ناو بیستان و دارخورمادا که خورمای نه رم و ناسک و
 به تام ده گریت؟ اههروه ها بۆتان ده لویت مال و شوینی خوش له

چیاکان دا بتاشن و به جوانی دروستی بکهن و به خوښی تیايدا
که شخه بکهن؟ له خوا بترسن و فرمانبرداري من بکهن.

به فرمانی موسرېف و له سنوور دەرچووه کان هه لسوکهوت
مه کهن ئه وانهی که تووی فسادو تاوان له زه ویدا دهچینن و
هه رگیز چاکسازی ناکهن.

بهم شیویه ئه و پیغمبره ئاموژگاری دهرکردن و بانگی
دهکردن، به لām به داخه وه ئه وان ئه و ئاموژگارییه جوان و
به سودانه یان نه ده بیست و پرۆژ به پرۆژ که لله رهقی و بی باوه ریان
زیادی ده کردو ئه و پیغمبره یان تۆمه تبار ده کرد به ناته واو و به
زمانه ژه هراویه کانیا ن ده یانوت:

﴿أَبَشِّرْنَا مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ وَسُعُرٍ﴾

أَلْقَى الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ ﴿ القمر (۲۴-۲۵)﴾

واته: باشه ره وایه ئیمه شوینی ناکه که سیک بکهوین له
خۆمان؟ ئیمه ئه گهر برۆا به که سیکی وا بکهین، ئه وکانه ئیمه
به راستی له گومرایی و شیتیداين؟! ئایا راسته له نیوان ئیمه دا وهی
و نیگا بو ئه وره وانه کراییت، نه خیر شتی وا ناییت، به لکو ئه و هه ر
کابرایه کی زۆر درۆزن و خۆپه رسته و هه ز به گه وره یی ده کات..

بەلگەى راستەقىنە

قەۋمى سەمۇد بەردەۋام دەيانويىست پېغەمبەر سالتج لە بانگەۋازەكەى سارد بكنەۋەو ۋاى لى بكن بىدەنگ بىت، بۆيە رۇژىك ھەموو بى باۋەرەكان لە شويىكىدا كۆبوونەۋە تاۋەكو پىلاننىك دابىنن بۆكەۋەى ئەو سەرۋەرە جارىكى تر نەلىت من پېغەمبەرم و لەلايەن خواۋە نىردراوم، دوور لەۋەى كە نەياندەزانی كە خۋاى بالادەستى جىھانەكان بە سەرپەرشتى ئەمى ناردوۋەو كەردۋىەتى بە پېغەمبەر، پاش بىر كەردنەۋەيەكى زۆر ۋوتيان: ئەگەر تۆ راست دەكەيت و دەلىيت من نىردراۋى خوام دەمانەۋىت ئالەو بەردە گەۋرەيەۋە ۋوشتىكى قەلەۋى سوورى جوانمان بۆ دەربىينىت، ئاماژەيان كەرد بۆ بەردىكى زۆر گەۋرە كە لەو ناۋچەيەدا بوو لە نرىك شاخىك، پېغەمبەر سالتەحبش سلاۋى خۋاى لى بى فەرموۋى: ئەى خەلكىنە دابەزاندى ئايەت و بەلگەيەكى لەو شىۋەيە كارىكى زۆر دژۋارەو لەسەرمان دەكەۋىت، چونكە ئەگەر ئايەتتىكى لەو شىۋەتان نىشاندىراۋ پاش ئەۋەش ھەر بەردەۋام بوون لەسەر سەختى و بىباۋەرى ئەۋە ئەۋكات ھىچ شتىك سوودتان پىناگەيەنىت جگە لە سزاي خۋاى نەبىت، بۆيە ئەى خەلكىنە ئامۇزگارىتان دەكەم شويىنى ھەۋاۋ ئارەزوۋەكانتان مەكەون و من

هه‌رگیز شتیکتان پینالیم که راست نه‌بیت و من دلسۆزی ئیوه‌م و
چاکه‌و به‌خته‌وه‌ری ئیوه‌ مه‌به‌ستمه...

وه ئه‌گه‌ر به‌لگه‌شتان ده‌وێت له‌سه‌ر بوونی خوا ئه‌وا سه‌یری
ئه‌و شتانه‌ بکه‌ن که له‌به‌رچاوتاندایه‌ له‌ زه‌وی و ئاسمانه‌کان و ئازهل
و بالداره‌کان و ده‌ریاکان و خشنۆکه‌کان و خۆتان و هتد

به‌م شیوه‌یه‌ ئه‌م پێغه‌مبه‌ره‌ به‌سۆزه‌ ئامۆژگاری بۆ ده‌کردن و
ووتاری بۆ ده‌دان، به‌لام بێ سوود بوو چونکه‌ ئاره‌زووه‌کانیان زال
بوو به‌سه‌ر ژیریاندا، ئه‌وسا به‌و نێردراوه‌ی خویان ووت ﴿إِنَّمَا
أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿الشعراء (۱۵۲-۱۵۴)

واته: وا دیاره‌ به‌راستی تۆ له‌وانه‌یت که فیل و جادوت
لیکراوه!

تۆ جگه‌ له‌وه‌ی که هه‌ر به‌شه‌ریکی وه‌کو ئیمه‌ی هیچی ترنیت،
به‌لگه‌یه‌ که‌مان نیشان بده‌ ئه‌گه‌ر له‌ راستگوویانیت؟!

پێغه‌مبه‌ر سالح زانی که قسه‌کردن سوودی بۆیان نی‌یه‌، بۆیه
فه‌رمووی: ئه‌ی خه‌لکینه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و شته‌ی ده‌تانه‌وێت په‌روه‌ردگار
بۆی به‌جێ هێنان ئیتر من به‌درۆناخه‌نه‌وه‌و به‌روا ده‌هێن به‌ خوا و

وازیش دین له پهرستنی بت و پهیکه ره کان و تهنه کړنوش و
سوجه ده بو پروه ردگار ده بهن؟

خه لکه کوش له وه لاما ووتیان: بهلی، نه گهر تو نه و داوا په مان
بو بکهیت له خوا که ت و نه ویش بو مان جی به جی بکات سهره نجام
نیمه ش بر واده که ی و موسلمان ده بین،

پیغمبر ساله حیش سهلامی خوی له سهری چوه شوینی
نو یژ کړ دنه که یه وه و پراپه وه ووتی: پروه ردگار نه مان به لینیان
پیداوم نه گهر تو نه و داوا یان بو جی به جی بکهیت نه و ایمانت پی
دهینن، ساخوا په داوا که یان بو بهینه ره دی...

دەرچوونى ووشتره که

پاش دوعاکه ی پیغه مبهەر سألج هه موویان سهیری بهرده
که وره که یان ده کرد و چاوه ری بوون، پاش ماوه یه کی زور کهم به
فه رمانی خوای بالاده ست بهرده که وره که پارچه پارچه و هه پرون
به هه پرون بوو، ئه وسا له نیوه ندی ئه و بهرده وه ووشتریک به
فه رمانی خوای که وره ده ریپیه ده ره وه، وه ک پهروه دگارمان له
قورئانی پیرو زدا ده فره مویت: ﴿إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ
فَأَرْتَقِبْهُمْ وَأَصْطَبِرْ﴾ القمر (۲۷)

واته: بیگومان ئه و ووشتره ی که بیانوویان گرت، له بهرد
په یدامان کرد، به وهش تاقیمان کردنه وه، جا- ئه ی سألج-
چاودیریان بکه، بزانه چی ده کهن، خوگرو ئارامگیریش به
اله بهرده م کاروگرده وه ی ناشرینیا نه وه

له بهرام بهر ئه م موعجیزه که وره یه دا ده سته جی خیرا
هه ندیکیان ئیمان و باوه ریان هیئا، به لام ئه وانی تر
بیباوه ریپیه کانیا ن زیاتر توخ بووه وه و ئه مجاره یان ئه و پیغه مبه ره یان
به ساحیرو کاهین ناو بردو ده یانوت چاوبه ستمان لیده کات و
شته کانی هه مووی سیحرو درۆیه ..

ووشتره که له ناو که لی سه موددا

ووشتره که له ناو ئەو خەڵکەدا زۆر جێگەی سەر سوڕمان بوو، وه هه مووکات هه موویان لێی وورد ده بوونه وه، پهروه ردگاریش نیگای کرد بو پیغه مبهه سالیج که نه کهن به خراپی مامه لهی له گه لدا بکهن و عه زیت و ئازاری بدهن، وه ئاوی بیره کانیش بکهن به دوو به شه وه، به شیکیان له رۆژیکدا بو ئازده له کانی خوتان، به شیکیانیش له رۆژیکی سه ره بخودا بو ووشتره که و وازی لی بهینن، تاوه کو به چاکي بژی و شیري زوړیشتان پیبیه خشییت، وه پئی ده ووتن: ﴿

وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِ

اللَّهِ وَلَا تَمْسُوها بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ﴾ هود (۶۴)

واته: ئەو خزمه کانم ئەمه ووشتره که یه که له لایه ن خواوه کراوه به مو عجیزه و نیشانه یه کی تایبه ت اله سه ر ده سه لاتی خۆی و راستی پیغه مبه ریتی من و دهستی بو نه بهن، ئەگینا سزایه کی نزیک ده تانگریت.

وه پئی ده ووتن:

﴿ هَذِهِ نَاقَةُ هَآ شَرِبَ وَلَكُمَّ شَرِبَ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴾ وَلَا

تَمْسُوَهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿ الشعراء (۱۵۵-۱۵۶)

واته: ئەمە ووشتریکەو موعجیزە بە کە دەبیّت روژیک ئاو تەنھا
بو ئەم بیّت، روژیکیش بو ئیو، دیاریکراو بیّت، نە کەن دەست
دریژی بکەنە سەرو ئازاری بدن، بەهۆی ئەووە سزایەکی سەخت
لە روژیکی سامناکدا یەخەتان نە گریّت.

بەم جوړه خه لکه کەش رازی بوون و ریکەوتن له گه ل پیغه مبه
سالح دا، ووشتره کەش بوخوی دمله وەراو ئەملاولای دەکردو له
بیره کانیش ئاوی دەخواردووه له روژه کە ی خویدا،

وه ئەو نده سەیر بوو له هەرشوینیکه وه برۆش تايه خیرا هەرچی
ئازەل و بالدار هەبوو لی دوورده کەوتنه وه و ئەوناوه یان
چیده هیشت،

وه له هەرشوینیکیش پشوی بدایه هیچ ئازەل و بالنده
خشوکیک نزیکي ئەو شوینه نە ده کەوتن و لی دوورده کەوتنه وه ..

کۆنگره شەیتانەکه

ووشتەرەکه به ئازادی بوخۆی دهژیاو کهسیش ئازاری نهدهدا، بهلام پاش ماوهیهک کافرهکان ههستیان کرد که ئەم بهلگه گهورهیه که له بهرچاویانه زهرهري زۆره بو ئەوان، ئەمجارهیان بیریکی زۆر خراب و نهگونجاو هات به میشکیاندا که ئەویش بریتی بوو له وهی خۆیان له ووشتەرەکه رزگاربهکن و ووشتەرەکه لهناوبهین، چونکه دهیانووت بهلگهی سالح لهسەر راستیتی قسهکانی ئەم ووشتەرەیه، وه ئەگەر ئیمه توانیمان ئەم ووشتەرە لهناوبهین و بیغهوتینین ئەوه ئەوسا دهتوانین جاریکی تریش سالح بهدرو بکهینهوه، بهلام ههتاوهکو ئەم ووشتەرە زیندوبی و لهناوماندايیت هیچ شتیگمان پیناکریت، ئەوهبوو ههموویان کۆبوونهوه بو لهناوبردنی ووشتەرەکهو شەیتانیش ههموو ساتی هانی دهدان که ئەوکاره ئەنجام بدن، وه به وهسوهسهکانی ئەو کاره درندانه و ئەو کاره بهدهی له بهرچاو جوان و شیرین دهکردن، تا ئەوهبوو ههموو بیئاوهرهکان وهسوهسهکانی شەیتانیان قبول کردو ههموویان بهیهکجار بریاریاندا که ووشتەرەکه لهناوبهین و سهري بپرن، وه لهههموو لایهکیشهوه خهکیان بو ئەم کاره ناشرین و ناپهسهنده هان دهدا ..

كوشتنى وشتره كه

پاش ئه وهى هه موو لايه كيان كو دهنك بوون له سه ر كوشتن و له ناو بردنى و وشتره كه پياوه گه وره كانيان هه لسان به دانانى نه خشه په كى شه يتانى بو جى به چيكردى ئه م كاره نه خوازراوه , نه خشه كه ش برىتى بوو له وهى كه دوو پياوى به هيژيان ديارى كرد بو سهر برىنى و وشتره كه , وه بو ئه وهى قه ناعه ت به و دوو پياوه به ينن مال و سامان و ئافره تيان به باشتري هوكار دانا بو هه لئه تاندى ئه و دوو كه سه , ئه و دوو كه سه ش برىتى بوون له :

١/قه دارى كورى سالي ف

٢/مه سره عى كورى مه هره ج

پاشان بيا وه ره كان ده ستيان كرد به كاره كانيان , سه يران كرد مه سره ع هه زى له كچه مامى كى خويه تى , بو يه خيرا چوون بو لاي ئه و كچه ووتيان ده ييت كاريكى وای لى بكه يت كه له به رخا نرى تو و وشتره كه بكوژي ت , ئه وه بوو ئه و كچه ش روژي ك خو ي زور جوان كردو چوو بو لاي مه سره ع و پي ووت : ئه گه ر بتوانيت و وشتره كه سه ر برى ت خو مت پيشكه ش ده كه م , مه سره ع زوبه زو ئاماده يى خو ي دهر برى و به م شي وه په خه له تانديان ,

پاشان بیباوه ره کان هاتن ئیشیان له سهر که سه که ی تر کرد که
 ناوی قه دار بوو، بۆ ئەم مه به ستهش ئافره تیکیان بۆ ئەمیش
 پیشبینی کرد که ئافره تیکی پیرو په ککه وته بوو ناویشی (عونه یزه)
 بوو، به لام ئەوه ی شایه نی باسکردن بیت ئەم ئافره ته خاوه نی چوار
 کچ بوو، ئەم ئافره ته پیره شیان ره وانیه ی لای قه دار کرد، ئەویش
 چوو، ئەوسا به و لاوه ی ووت: ئەگەر تو بتوانیت ئەو ووشره
 له ناو به ریت و سه ری بپریت ئەوه له چوار کچه کهم هه زت له
 کامه یان بوو پیشکه شتی ده کهم، بهم شیوه یه ئەو لاوه شیان
 رازی کرد، پاشان ههر به مجۆره فیلان هه وت لاوی تریشیان
 له خسته بردو ههر نو یان ئاماده کردن بۆ له ناو بردنی ووشره
 خاویه که، وه ک خوی گه وره ده رباره یان ده فه رمو ی:

﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي

الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ النمل (٤٨)

واته: له و شار هدا نو ده سته هه بوو که گونا هه تاوانیان ئەه نه جام
 ده داو تووی خرا په یان له وولاتدا ده چاندو به لای چاکه و چاکه کاریدا
 نه ده چوون.

له به یانی یه کی زوودا هه رحه وتیان له شو ی نیکدا کو بو و نه وه
 تاوه کو ووشره که سه ربهرن و له ناوی بهن، له شو ی نیکدا بو ی

دانیشتبوون و خوځان بو مهلاس دابوو، نهوهوو دواى كه ميگ
 ووشره كه له شوينه كى خو ى هاته دهره وه، يه كسره مه سره ع
 تيريكى تيگرت و قه دارى سهرسه ختيش به شمشيريك قاچيكي
 په راندو ووشره كى خست له سهر زهوى، پاشان قه دار تيريكى
 چه قاند له ملي ووشره كه و پاشان به خنجه ريگ ووشره كى
 سهر برى و سهرى له لاشه ى جيا كرده وه، بهم جوړه خو ى توشى نه و
 گونا هو تاوانه گه وره يه كرد، چونكه نه و ووشره ثايه تيگ بوو له
 ثايه ته سهر سور هينه زه كانى په روه ردگار، خواى گه وره ش له و
 قه داره تور هيه و نه و هه لو يسته تاوانه شى له قور ئاندا تو مار كرد كه
 ده فهرمويت:

﴿إِذْ أُنْبِثَتْ أَشْقَاهَا﴾ الشمس (۱۲)

واته: كاتيگ شه قاوه و خوانه ناسترين كه سيان خو ى راپسكاند
 ابو سهر برينى ووشره كه).

پيغه مبهري خوشه ويستان عليه السلام دهر باره ى نه م ثايه ته
 ده فهرمويت: (نه و پياوه) پياويكي داپوشهر و بهييز و خاوهن
 شه هامهت بوو له ناو هوژه كهيدا، وه اله ده سه لات و زوړى كهس و
 كاردا! وه كو نه بى زه مه و ابو . احمدا

وه روژيكيان پيغه مبه عليه السلام عهلى كورى نه بى تاليبى بانگ كرد و
 پي فهرموو: ثايا قسه ت بو بكه م دهر باره ى خراپترين كهس له ناو

خه لکیدا؟ (ایمامی عه‌لیش) وتی: به‌لی، پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام فه‌رمووی: دوو که‌سن:

یه‌که‌میان ئەو پیاوه سورکه‌له بوو که له قه‌ومی سه‌موددا وشته‌که‌ی سه‌رب‌ری، دوو‌ه‌میشیان ئەو که‌سه‌یه که ده‌دات له سه‌ری تو و به‌هوی زوری خوینی سه‌رته‌وه ریش‌ت به خوین ته‌ر ئە‌کات. (ابن‌ابی‌حاتم)

وه ده‌لین ئەو پیاوه قه‌دار سالیفی باوکی به‌هوی زیناوه قه‌داری بووه و قه‌داری کوری به‌ره‌ی زینا بوه..

پیش ئەوه سālج پیغه‌مبه‌ر زانی به‌ته‌مای کوشتنی وشته‌که‌ن بویه زوو به زوو ئاگاداری کردنه‌وه و پیی وتن: نه‌که‌ن نزیک ببنه‌وه له کاری وا نابه‌جی و نار‌ه‌وا، به‌لام ئەوان گوینان نه‌دایه قسه‌که‌ی و وشته‌که‌یان سه‌رب‌ری.

خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمویت ﴿فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ آتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾

الأعراف ٧٧

واته: یه‌که‌سه‌ر چوون وشته‌که‌ان سه‌رب‌ری و له فه‌رمانی په‌روه‌دگاریان یاخیبوون وتیان: ئە‌ی سālج ئە‌گه‌ر تو له پیغه‌مبه‌رانی‌ت ئاده‌ی ئەو هه‌ره‌شانه‌ی که لی‌مان ده‌که‌یت بۆمان پیش به‌ینه.

دهربازبوون...سزا

ئەو نو دەستەپە لەدوای کوشتنی ووشرەکه هەر وازیان
 نههیناو ئەمجاریان پیلان و نهخشەیان کیشا تاوه کو پیغهمبەر سالح
 بکوژن، بوئەوهش لەناو ئەشکهوتیکدا خویان مه لاسدا، چاوه‌پیی
 ئەوه‌بوون که پیغهمبەر سالح سه‌لامی خوی لی بی به‌به‌رده‌م
 ئەشکه‌وته‌که‌دا بی‌ت و ئەمانیش خیرا هه‌لکوتنه‌ سه‌ری و بیکوژن،
 به‌لام پیش ئەوه‌ی پیغهمبەر سالح بگانه‌ لای ئەشکه‌وته‌که‌ به
 فه‌رمانی خوی بالاده‌ست کیوه‌که‌ رما به‌سه‌ریانداو هه‌رله‌ویدا هەر
 نوپان مردن، خوی خوشه‌ویست له‌ قورئانی پیروژدا له‌م باره‌یه‌وه
 ده‌فه‌رمویت:

﴿قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ
 مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٥١﴾ وَمَكْرُؤًا مَكْرًا
 وَمَكْرَتًا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٢﴾ فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ
 عَقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ﴾ النمل (٥١-٥٢)

واته: هه‌موویان سویندیان به‌ خوا بو یه‌کتر خوارد که له
 شه‌ودا بده‌ن به‌سه‌ر سالح و مال و مندالیداو له‌ناویان به‌رن،
 پاشان(ئه‌که‌ر گومانیان لیکردین) سویند ده‌خوین و به‌ که‌س و کاری

ده ئېين: ئېمه ئاگامان له تياچوونى ئەوان نيه و دنيابن ئېمه
راستگوين.

ئاو تاوانبارانه پيلان و تهله كه يان گير اېو له ناوبردنى صالح و
شوينكه و تووانى ئېمهش نه خشه يه كى ترمان كيښا اېو رزگار كردنى
ئيمانداران و له ناوبردنى خوا نه ناسان! ئەوان ئاگيان لى نه بوو،
ههستيان پى نه ده كرد جا ئيتړ سهرنج بده و ته ماشاكه،
سهره نجامى پيلانه كه يان چيان به سهرهات، به راستى ئېمه ئەوانمان
له ناوبرد.

پاشان خواى گه وره نيگاي كرد بۆ پېغه مېهر صالح كه دواى سى
رږږى تر سزاي خدا دهنارېته سهربان، پېغه مېهر صالحش سلاوى
خواى نه سهربان پى: اگه ياندن و ئاگادارى كردنه وه و فهرمووى
﴿تَمَتُّوْا فِى دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعَدُ غَيْرُ مَكْذُوْبٍ﴾
هود (۶۵)

واته: رابويړن له مال و مهنزلى خوتاندا بومووهى سى رږږ
ادواى ئەو ماوه ديارى كراوه تيا ده چن! و ئەوهش په يمانېكه و
ههركيز به درو ناخريته وه.

پاشان پېغه مېهر صالح و ئەو كهسانه ي ئيمانيان پېينابوو ئەو
ناوچه يان به جى هيشت تاوه كو سزاكه نه يانگريته وه، به لام
له و كاته شدا بېياوه رپه كان له قسه ناشرينه كانى خو يان نه ده كه و تن و

گالته‌یان ده‌کرد به پیغه‌مبه‌ر صالح و ئیمانداره‌کان، ئه‌وه‌بوو
 پیغه‌مبه‌ر صالح و ئیمانداره‌کان دوور‌که‌وتنه‌وه‌و رو‌یشتن، ئه‌وسا
 خه‌لکی بی‌باوه‌ری ئه‌و ناوچه‌ی سه‌موده له روژی یه‌که‌مدا
 ده‌مو‌چاوه‌کانیان زه‌رد هه‌لکه‌را.

له روژی دووه‌میشدا ده‌موو چاوه‌کانیان سوور داگیرسا، له
 روژی سییه‌میشدا که روژی سزاکه‌بوو ده‌موو چاوه‌کانیان ره‌ش
 ره‌ش بوو، پاشان له ئاسمانه‌وه ده‌نگیکی زۆر دژوارو سامناک و
 ترسناک به‌ره‌و روویان بوویه‌وه و هه‌موویان زوقیا‌چو، ئه‌وسا رو‌ج
 له لاشه‌یاندا نه‌ماو هه‌موویان مردن...

خوا‌ی کرد‌گار له قورئانی پیر‌ۆزدا ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ
 بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٦﴾
 وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيرِهِمْ
 جَاثِمِينَ ﴿١٧﴾ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ آلَا إِنَّ ثَمُودًا كَفَرُوا
 رَبَّهُمْ ۚ آلَا بُعْدًا لِثَمُودَ﴾ هود (٦٦-٦٨)

واته: جا کاتیک فه‌رمانی ئیمه‌هات و بریار‌درا له‌کاتی
 دیاری کراوداو ئه‌وه صالح و ئه‌وانه‌ی بر‌وایان هی‌نا‌بوو

له گه آيدا رزگارمانكردن به ميهره باني و به زه يي خو مان، له
سه رشوړي ئه و روژه ش په ناماندان، به راستي
په روه ردگار ت هه رخوي خاوه ني هيژه و بالاده سته.

چا ئه و ده نگه سامناكهي بووه هو ي تياچوونيان هه موو
ئوانه ي گرت كه تاوان و سته ميان كرد و فهران به رداري
په روه ردگاريان نه بوون، سه رهنجام هه موويان له
شوينه كاني خو ياندا كه وتن به رووي زه ويداو تياچوون له
به ره به ياندا.

وهك ئه وه ي كه هه ر له وشوينه نه بوون و تيايدا
نه ژيان، ئاگادار بن، به راستي هوړي شو د بي بروا بوون به
په روه ردگاريان و بي وه فا بوون به رامبه يي، ئاگادار بن
برپاري دووري له به زه يي خوا، درا بو هوړي شو ديش.

په روه ردگارا: به گوناوه هه له ي خو مان له گه ل مه كه و
له تاوانه كانمان خوشبېه،

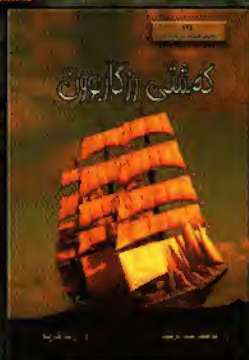
خوایه گیان له ژیاندا توشی تاقیکردنه وهیه کمان مه که
که نه توانین له بهرامپه ریدا رابو هسستین و یارمه تی و
کۆمه کیمان بکه بۆ هه موو قسه و کاریکی خیر و چاکه .
خوایه گیان هه موو کات ترسی خۆت له ناو دلماندا
بروینه... آمین... آمین

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۲۰۹/۴/۹

والسلام علیکم و رحمة الله

له سهر نه رکی کتیبخانه ی مه جوی چاپکراود
هه ولیر - بازاری روشنبیری